

USNESENÍ

Krajský soud v Praze jako soud odvolací projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. března 2019 odvolání **státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mladé Boleslavi** a odvolání obžalovaného **J. K.**, narozeného v , podaná proti rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 22. listopadu 2018, číslo jednací 2 T 24/2018-402, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu se v napadeném rozsudku **ruší výrok o náhradě škody.**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce **zamítá.**

Odůvodnění

1. Shora citovaným rozsudkem byl obžalovaný **J. K.** uznán vinným přechinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, jehož se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že v přesně nezjištěné době v dopoledních hodinách mezi 11.00 – 12.00 hodinou dne 25.09.2016 na letišti v zapůjčil **H. K.**, nar. , k parašutistickému seskoku padákový komplet, který předtím sám zabalil, skládající se z obalu s postrojem , vyrobeným firmou Mars Jevíčko v roce 2002, hlavního padáku , vyrobeného firmou ANEX-CIRUS v roce 2003, záložního padáku , vyrobeného firmou ANEX-CIRUS v roce 2002 a zabezpečovacího zařízení VIGIL, výr. č. , vyrobeného v roce 2004, jmenovaná poté po absolvování předepsané ústrojové kontroly provedla ve výšce 1.500 m nad terénem výskok z letadla do polohy proti směru letu stroje, během nestabilního volného pádu se jí však nepodařilo z nezjištěných příčin otevřít hlavní ani záložní padák a volným pádem dopadla na plochu letiště, čímž utrpěla polytrauma při těžkém devastujícím poranění hlavy, trupu a končetin, kterému na místě podlehla, přičemž následně bylo zjištěno, že významný vliv na smrtelnou nehodu jmenované mělo selhání zabezpečovacího zařízení VIGIL, v němž v rozporu s bulletinem výrobce ze dne 05.06.2008, nebylo vyměněno sekací zařízení cutter Typ 1 za cutter Typ 3, za což nese dle článku 2.1.15.1 Předpisu pro provádění seskoků padákem v České republice, V-PARA-1, č.j. 1207-12-301 ze dne 19.12.2012, účinného od 01.01.2013, odpovědnost balíč záložních a záchranných padáků, v tomto případě obviněný **J. K.**, který o povinnosti výměny sekacího zařízení nevěděl, ačkoli o ní vědět měl a mohl. Podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku soud upustil od potrestání obžalovaného. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byl poškozený **J. K.** odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti tomuto rozsudku podali včasné odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mladé Boleslavi, a to v neprospěch obžalovaného **J. K.**, a obžalovaný **J. K.**.
3. Státní zástupce brojí proti výroku, kterým soud prvního stupně podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku upustil od potrestání obžalovaného **J. K.**. Vyjadřuje přesvědčení, že pro tento postup nebyly v daném případě splněny zákonné podmínky, neboť institut upuštění od potrestání je svou povahou mimořádným opatřením a pro jeho aplikaci musí být splněny zákonem předepsané

podmínky zároveň. Soud prvního stupně uzavřel, že tyto podmínky jsou splněny i pokud jde o doznání obžalovaného, které je předpokladem lítosti ke spáchanému přečinu. S tímto závěrem nesouhlasí, neboť obžalovaný se v trestním řízení k činu nedoznal, neboť jak je patrné z jeho vyjádření u hlavního líčení, v žádném případě necítí odpovědnost za smrt poškozené K██████████. Podmínky uvedené v § 46 odst. 1 trestního zákoníku tak nejsou podle jeho názoru splněny, a proto navrhuje odvolacímu soudu, aby napadený rozsudek zrušil ve výroku o upuštění od potrestání a znovu rozhodl tak, že obžalovanému uloží přiměřený trest odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na přiměřenou zkušební dobu, případně i trest zákazu činnosti.

4. Obžalovaný J██████████ K██████████ v písemně odůvodněném odvolání obhájcem napadá všechny výroky rozsudku. Soudu prvního stupně zejména vytýká provedení nedostatečného dokazování a učinění nesprávných skutkových a právních závěrů. Předně má za to, že ani případná výměna staršího typu zabezpečovacího zařízení za typ 3 by negarantovalo otevření padáku. K tomu připomíná, že použité zabezpečovací zařízení typ 1 bylo možné provozovat až do roku 2024, jak to garantoval výrobce. I s vzhledem k závěrům zkoušek v laboratoři, kdy z 51 výrobků jeden selhal totožným způsobem, jako předmětné zabezpečovací zařízení, je zjevné, že jde jednoznačně o skrytou vadu zabezpečovacího zařízení, o které výrobce nevěděl. Není tak dána příčinná souvislost mezi údržbou přístroje, která je mu kladena za vinu, a selháním použitého přístroje. Rovněž tak nebylo vzato v úvahu, že k výměně součástky dle výrobce mělo dojít z důvodu poškození plastové ochrany a nikoliv z důvodu vadné rozbušky, což potvrdil i znalec. Za předmětnou nehodu tak může výrobce, neboť bylo prokázáno, že konstrukce zabezpečovacího zařízení vede k občasným selháním, nebo jde o případ „vis maior“. Nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně týkajících se jeho zavinění, neboť pokud by mohly být akceptovány, znamenalo by to, že každý budoucí vlastník zabezpečovacích zařízení odpovídá za to, že pyroslož aktivuje odpalovací zařízení. Výrobce by to jistě přivítal, nicméně v praxi by to předpokládalo, že každý balič padáků, a snad i majitel zabezpečovacího zařízení, by musel v určitých intervalech (bez ohledu na výrobcem stanovenou životnost) zkoumat, zda je zařízení funkční, k čemuž by musel ovšem použít roentgen, možná tomograf. Tento výklad považuje za absurdní, v jehož důsledku by pak nedodržení čehokoli znamenalo vinu. Předpokládal, že slož se aktivuje (jako u každého přístroje v době životnosti), a v žádném případě ho nenapadlo zkoumat (např. roentgenem), zda je přístroj v pořádku. Z napadeného rozsudku pak také nelze zjistit, z čeho první soud usoudil, že pokud by sekací zařízení bylo vyměněno, došlo by ke správnému vymrštění nože, přeseknutí šňůrky a následnému uvolnění záložního padáku. Tento závěr v průběhu řízení netvrdil nikdo, státní zástupce, svědci a ani znalec – byla shoda na tom, že lepší by bylo to vyměnit, ale nic víc. Soud prvního stupně je tak jediný a nesprávně věří tomu, že jakýkoli jiný přístroj je 100% funkční, že nemůže selhat. To však odporuje i závěrům laboratorních zkoušek, a proto by mělo být dokazování doplněno o posudek znalce v oboru výbušných materiálů, který by se měl vyjádřit k otázkám, které v písemně odůvodněném odvolání uvádí. K tomu připomíná i sdělení znalce Blaška, že on není schopen se k problematice výbušnin vyjádřit, toto by mohl toliko znalec z daného oboru. Podrobně se zabývá příčinami vzniku projednávané paranehody, jak je popsal znalec Blašek, a zdůrazňuje, že bylo prokázáno, že hlavní příčinou bylo nekonání samotné poškozené, která z nezjištěných příčin neotevřela ani jeden padák, navíc jí byla instruktorem zadána seskoková úloha pro zkušenější parašutisty, než byla poškozená, která nebyla zkušenou parašutistkou a mělo se na ni hledět jako na začátečníka. A jako třetí důvod předmětné paranehody znalec určil selhání zabezpečovacího zařízení, ve kterém nezafungovala výbušnina. Toto závadu však z důvodů shora shrnutých mu nelze klást k tíži. Odvolacímu soudu dále navrhuje, aby doplnil dokazování znaleckým posudkem p. F██████████ T██████████, vyslechl jako svědka p. P██████████ N██████████, a provedl ohledáním věci – kontejnerů padákové soupravy a zabezpečovacího zařízení Vigil. Tento důkazní návrh odůvodnil tím, že první dva důkazy je třeba provést k objasnění příčiny neaktivace složky uvnitř zabezpečovacího přístroje Vigil, a zbývající dva důkazy je třeba provést pro základní demonstraci problematiky. K tomu dále uvádí, že pan P██████████ N██████████ byl soudním znalcem v několika odvětvích v letech 1999 – 2013 u

Krajského soudu v Praze; skončil s odchodem do důchodu. Je vynikajícím odborníkem z praxe, a vzhledem k tomu, že [REDAKCE], navrhuje vyslechnout právě P [REDAKCE] N [REDAKCE], který byl i [REDAKCE], který schvaloval padáky v období 1992 až 2011, zkoušel a schvaloval i typ padáku použitý při kritickém seskoku; byl [REDAKCE] v období 1990 – 2011. K osobě pana F [REDAKCE] T [REDAKCE] uvádí, že jako [REDAKCE], což je právě v projednávané věci významné. Oproti tomu znalec dr. Blaška disponuje jen specializací příčiny parašutistických nehod, resp. parašutismus, přičemž o příčině předmětné nehody není sporu, jde o to, co bylo technickou příčinou neaktivace slož. Má i za to, že znalec dr. Blaška se dopustil několika nepravdivých tvrzení - což prokazuje posudek pana T [REDAKCE], přesto první soud vzal v úvahu pouze jeho posudek, což cítí jako nespravedlivý postup. Při veřejném zasedání odvolacího soudu obhájce obžalovaného podrobně demonstroval, jak funguje sekací zařízení v automatickém zabezpečovacím přístroji značky VIGIL. Odvolacímu soudu navrhuje, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně s pokynem doplnit dokazování shora uvedeným způsobem, případně aby sám odvolací soud po provedení navrhaných důkazů rozhodl o zproštění obžaloby.

5. Z podnětu odvolání obžalovaného krajský soud jako soud odvolací přezkoumal všechny výroky napadeného rozsudku, z podnětu odvolání státního zástupce byl přezkoumán toliko výrok o upuštění od potrestání, přezkoumána byla i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám, které nebyly odvoláními výslovně vytýkány, odvolací soud mohl přihlížet, jen pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž odvolání byla podána, a dospěl k závěru, že soud prvního stupně pochybil toliko ve výroku o náhradě škody, jak bude níže uvedeno. K věci zaujal následující stanovisko:
6. Soud prvního stupně projednávané věci věnoval patřičnou pozornost, provedl dokazování v rozsahu uvedeném v § 2 odst. 5 trestního řádu a při hodnocení důkazů vycházel zcela důsledně z ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Jeho skutkovým závěrům za těchto okolností tak nelze nic vytknout. Odvolací soud proto může v celém rozsahu odkázat na důvody napadeného rozsudku, v nichž soud prvního stupně srozumitelně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel i jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, a jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného.
7. Bylo zcela spolehlivě zjištěno, že obžalovaný v dopoledních hodinách dne 25. 9. 2016 na l [REDAKCE] [REDAKCE] zapůjčil prostřednictvím svědka K [REDAKCE] poškozené H [REDAKCE] K [REDAKCE] k parašutistickému seskoku padákový komplet specifikovaný ve výroku napadeného rozsudku, který předtím zabalil. Tyto skutečnosti byly zjištěny i z výpovědi obžalovaného, který je nijak ani v podaném odvolání nerozporoval. Je také nesporné, že poškozená po absolvování předepsané ústrojové kontroly provedla ve výšce 1 500 metrů nad terénem výskok z letadla do polohy proti směru letu stroje a že během nestabilního volného pádu se jí nepodařilo z nezjištěných příčin otevřít hlavní ani záložní padák a volným pádem dopadla na letištní plochu, čímž utrpěla polytrauma, kterému na místě podlehl. Ani tato skutková zjištění odvolatel nepochybně, proto lze v podrobnostech odkázat na důvody napadeného rozhodnutí, v nichž soud prvního stupně poukázal na konkrétní důkazy, na základě nichž k učiněným závěrům dospěl. Totéž pak lze konstatovat k zjištění prvního soudu, že součástí padákového kompletu užitého poškozenou bylo i zabezpečovací zařízení VIGIL výrobního čísla [REDAKCE], a že na tomto zařízení v rozporu s bulletinem výrobce ze dne 5. 6. 2008 nebylo vyměněno sekací zařízení cutter Typ 1 za cutter Typ 3. Z provedených důkazů je také nesporné, že předmětné zabezpečovací zařízení nesplnilo svou funkci, neboť došlo k selhání – nebyla zapálena prachová slož aktivující sekací zařízení, které má přeseknout zavírací šňůrku záložního padáku.

8. Odvolací soud se pak také mohl plně ztotožnit se závěry soudu prvního stupně týkající se příčin předmětné paranehody poškozené, které mají spolehlivou oporu zejména v závěrech znalce PaedrDr. Bc. Jiřího Blaška, které jsou v souladu i s dalšími důkazy včetně svědeckých výpovědí a zprávou Ústavu pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod. Zcela důvodně první soud v této souvislosti poukázal na „nekonání“ samotné poškozené při seskoku, která z dosud neobjasněných příčin neotevřela ani jeden padák, a v této souvislosti i na „rychlost“ jejího parašutistického výcviku (což znalec nazval „rychlými osnovami“) spolu s obtížností předmětného seskoku, a v neposlední řadě též na předchozí do zjištěné míry nepovedený seskok poškozené. Ani odvolatel nerozporuje, že shora shrnuté okolnosti zapříčinily projednávanou nehodu, proto i v této části lze pro stručnost plně odkázat na správné a vyčerpávající odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí, když současně není úkolem tohoto trestního řízení zjišťovat a posuzovat míru zavinění jiných osob, než na které byla podána obžaloba. Z provedených důkazů však také bylo spolehlivě zjištěno, že další příčinou paranehody, byť méně významnou než výše konstatované, bylo zjištěné selhání zabezpečovacího systému, což sice obžalovaný připouští, avšak zcela zásadně odmítá, že – stručně uvedeno – nevýměnou sekacího zařízení tak, jak bylo doporučeno výrobcem, neporušil žádnou důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení – baliče záložních a záchranných padáků, a nemohl tak ani z nedbalosti způsobit smrt poškozené, a že i kdyby k výměně sekacího zařízení došlo, není vyloučeno, že by došlo k jeho selhání, neboť – laicky řešeno – nedošlo k vznětu roznětky. Soud prvního stupně tuto obhajobu obžalovaného nepominul, a jak je zřejmé z důvodů napadeného rozsudku, také se s ní podle názoru odvolacího soudu správně a přesvědčivě vypořádal. První soud i v této části důvodně vycházel ze závěrů znalce PaedrDr. Bc. Jiřího Blaška a z listinných důkazů (ve spise založené bulletiny, para – předpisy a další, jak jsou v rozsudku konstatovány), a i když obžalovaný s učiněnými závěry nesouhlasí, tak přesto nemohou být odvolacím soudem označeny za vadné, neboť mají oporu ve správně a logicky zhodnocených důkazech. Z pohledu uplatněných odvolacích námitek je nutno zabývat se tím, zda „nevýměnu“ předmětné součástky v zabezpečovacím přístroji obžalovaným lze považovat za „porušení důležité povinnosti obžalovaným vyplývající z jeho postavení“ a zda je dána příčinná souvislost mezi tímto jeho jednáním a nastalým následkem – smrtí poškozené, zejména když výměna součástky byla výrobcem požadována z důvodu zhoršení kvality umělohmotných plastových hlav. Soud prvního stupně k této problematice správně a zcela logicky poukázal na to, že výrobce nepožadoval výměnu jen předmětných umělohmotných hlav, ale celého dílu, který v sobě obsahuje jak plastové kroužky, tak i sekací zařízení a roznětku, tedy jedná se o jeden nedílný celek, který spolu s dalšími oddělitelnými celky tvoří jedno zařízení. A jestliže obžalovaný nesplnil povinnost vyplývající z jeho postavení, tedy z pozice baliče padáků nevyměnil tento díl zařízení, jak mu bylo uloženo v rozsudku konkretizovaným předpisem, nelze skutečně za vadný považovat závěr prvního soudu, že vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům obžalovaný měl a mohl vědět, že nevyměněním předmětného dílu může dojít k nefunkčnosti zabezpečovacího zařízení, což se také nakonec stalo. K námitkám obžalovaného směřujícím proti závěrům znalce PaedrDr. Bc. Jiřího Blaška lze jen uvést, že ani tyto nebyly odvolacím soudem akceptovány. Jak je zřejmé z písemně vypracovaného znaleckého posudku a jeho doplňku, znalec věci věnoval maximální pozornost, při posuzování rozhodných okolností vzal v úvahu všechna zjištění a velice přesvědčivě a erudovaně vysvětlil své závěry, ke kterým dospěl. Nelze za vadu posudku považovat například skutečnost, že znalec konstatoval, že padákový komplet nebyl zabalen v souladu s pravidly platnými pro práci s padákovou technikou z důvodu užití neoriginálních kontejnerů, jak bylo konkrétně obžalovaným namítáno, neboť úkolem znalce bylo prozkoumat předmětný padákový komplet, a pokud učinil toto zjištění, bylo jeho povinností jej v závěru svého posudku zmínit. Pro věc je zásadní, že užití jiného kontejneru nepovažoval za příčinu vzniku předmětné paranehody, stejně jako zjištění o použití akumulátoru, který dle výrobce již měl být vyměněn, a to bez ohledu na to, že byl ještě funkční. Soud prvního stupně pak také nepochybil, pokud dokazování nedoplnil znaleckým posudkem znalce F. [redacted] T. [redacted], který předložila obhajoba, a jehož provedení bylo také navrhováno před odvolacím soudem. Aniž by odvolací soud jakkoliv pochyboval o odbornosti

jmenovaného znalce, tak současně nemohl pominout, že F. T. byl v projednávané věci vyslýchán jako svědek, neboť byl výsadkovým průvodcem poškozené, a již z tohoto úhlu pohledu není možné, aby taková osoba ve věci podávala znalecký posudek. K tomu pak přistupuje zjištění o způsobu, jakým poškozená vyskočila z letadla při svém prvním seskoku předmětného dne, jak na to poukazoval znalec Blaška a jak je zcela objektivně zachyceno na videozáznamu, kdy jmenovaný svědek „žduchl“ (jak to nazval znalec) do poškozené při výskoku, což ve spojení s tvrzením svědka o tom, že druhý výskok byl zcela v pořádku, ač prokazatelně následoval nestabilní volný pád poškozené, bezesporu významně snižuje objektivitu svědkem podaného znaleckého posouzení. Navíc – jak je již konstatováno shora – závěry znalce Blaška nevzbuzují žádné důvodné pochybnosti, naopak jsou v souladu i s dalšími provedenými důkazy, a není tak potřebné, aby byly revidovány znaleckým zkoumáním ústavu. Dokazování pak také není nutno doplňovat o výsledcích svědka P. N., neboť jmenovaný by k věci neuvedl nic podstatného, neboť nebyl na místě v době paranehody, a není nutno ani dalších odborných názorů na věc, které by jistě byl svědek schopen podat, když ani odvolací soud nepochybuje o jeho odborných vědomostech a zkušenostech, jak jsou rozebrány v podaném odvolání, neboť jak je konstatováno shora, v tomto směru bylo provedeno dokazování v dostatečném rozsahu. Irelevantní jsou pak poukazy obžalovaného na to, že není ani 100% jisté, zda v případě výměny předmětného dílu zabezpečovacího zařízení by taktéž neselhala roznětka, jak se to stalo v případě nevyměněného dílu, a jak i bylo prokázáno laboratorním zkoumáním. K tomu lze jen připomenout v zásadě obecně platnou notoriety, že u žádného výrobku nelze se stoprocentní jistotou vyloučit jeho selhání, takže i z tohoto důvodu je nadbytečné doplňovat dokazování znaleckým zkoumáním z oboru výbušnin, jak bylo odvolatelem navrhováno. Avšak z podstaty nyní projednávané věci je zjevné, že pro její posouzení není významné zjištění, zda v případě výměny vadné části zabezpečovacího zařízení lze či nelze vyloučit selhání výbušného systému, neboť rozhodné je, že obžalovaný v rozporu se svými povinnostmi vyplývajícími z jeho postavení výrobcem požadovanou výměnu předmětného dílu neprovedl, a tento díl pak selhal. Totéž pak lze konstatovat i k poukazu obžalovaného na v odvolání prezentované způsoby, jakými by mohla odpovědná osoba zjistit vadnost výbušného systému v automatickém zabezpečovacím přístroji, neboť pokud by obžalovaný dostal svým povinností a předmětný díl v přístroji by vyměnil a tento by i přesto selhal, nevystavoval by se nebezpečí trestního stíhání. I podle mínění odvolacího soudu tak byla bez důvodných pochybností prokázána příčinná souvislost mezi zjištěným jednáním obžalovaného a nastalým následkem. V tomto směru tak již není třeba ničeho dalšího dodávat k podrobnému a správnému odůvodnění napadeného rozsudku, neboť soud I. stupně se vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a řídil se správnými úvahami, se kterými se odvolací soud mohl plně ztotožnit.

9. Bezchybná je rovněž soudem prvního stupně použitá právní kvalifikace prokázaného jednání obžalovaného jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, a pokud jde o podrobné důvody použité právní kvalifikace, může i zde odvolací soud odkázat na příslušné odůvodnění napadeného rozhodnutí.
10. Z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného pak bylo přezkoumáno rozhodnutí soudu prvního stupně o upuštění od potrestání obžalovaného podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí bylo učiněno zcela ve prospěch obžalovaného, nelze zvolenému postupu prvního soudu z pohledu tohoto odvolání skutečně ničeho vytknout. Odvolací soud má však za to, že ani z pohledu odvolání státního zástupce nelze napadený výrok označit za nezákonný či nepřiměřeně mírný, byť lze připustit, že se jedná o případ hraniční. Pokud jde o zhodnocení postoje obžalovaného k věci z hlediska § 46 trestního zákoníku, je nutno vzít v úvahu, že kladeno za vinu mu je nedbalostní jednání, a i když se ve svých výpovědích se vyjádřil způsobem státním zástupcem v podaném odvolání konkretizovaným, který skutečně z formálního hlediska by bylo možno považovat za „neúplné doznání“, tak současně opakovaně projevil upřímnou lítost,

a z jeho vyjádření je i zjevné, že projevil snahu po nápravě, jak z důvodů podrobně rozvedených v odůvodnění svého rozhodnutí důvodně dovedl soud prvního stupně. Tyto okolnosti ve spojení povahou a závažností spáchaného přečinu, kdy projednávané pochybení obžalovaného nebylo hlavní příčinou paranehody poškozené, a vzhledem ke kladným zjištěním k osobě obžalovaného, odůvodňují správnost a důvodnost očekávání prvního soudu, že již pouhé projednání věci postačí k nápravě obžalovaného i k ochraně společnosti. Lze proto uzavřít, že soud prvního stupně velice citlivě vážil všechny rozhodné skutečnosti, nepominul státním zástupcem namítané okolnosti, a důvodně z nich nedovodil takové závěry, jak jsou prezentovány v podaném odvolání. Odvolací soud tak dospěl k závěru, že lze akceptovat takový způsob rozhodnutí, jaký zvolil soud prvního stupně, a proto postupoval podle § 256 trestního řádu a odvolání státního zástupce jako nedůvodné zamítl.

11. Z podnětu odvolání obžalovaného byl dále přezkoumán výrok, kterým byl poškozený J. K. (a ani poškozená L. K. a nezl. T. F. zastoupen zákonným zástupcem – otcem T. F.), ačkoliv již v přípravném řízení byl řádně poučen jako poškozený v trestním řízení dle § 43 a následující trestního řádu, svůj nárok na náhradu škody neuplatnil řádně, když pouze sdělil, že se „připojuje s nárokem na náhradu škody s odškodněním, jehož výši ponechává na úvaze soudu“. Ostatně i soud prvního stupně toto vyjádření poškozeného nepovažoval za řádné připojení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy, o čemž svědčí i protokol o hlavním líčení ze dne 22. 11. 2018, ve kterém o připojení poškozených k trestnímu řízení s nároky na nemajetkovou újmu není nic uvedeno. Přesto první soud do vyhlášeného rozsudku pojal i výrok o náhradě škody, který tak nemá oporu v obsahu spisového materiálu ani v zákoně. Z tohoto důvodu odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu v napadeném rozsudku tento výrok bez náhrady zrušil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Jen je-li zde některý z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu, lze proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Dovolání mohou podat jednak nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu a obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje, a musí mít obsah uvedený v § 265f tr. řádu. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Praha 21. března 2019

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová